

Zrazu, ťuk – už to má!

„Haló, haló... je tam záchranná služba? My tu potrebujeme zachraňovať. Ja... teda môj kamarát... Ide mu o život!“

„Uveďte adresu, prosím,“ ozvalo sa v slúchadle.

„Briežok pod lesom. Na krtkovom kopčeku 5,“ povedal krtko.

„Rozumiem. Ideme!“ povedalo slúchadlo a sklaplo.

O pár minút dorazil ku krtkovmu kopčeku pes záchranár na snežnom skútri. Preveril situáciu a dobrácky zavrčal: „Netrápte sa, len pokojne, toto je bežný prípad. Od rána sme ich už mali habadej! Ak sa poponáhľame, všetko bude v poriadku.“

Sánky s krtkom a topiacim sa snehuliakom uviazal za skúter a vyrazili, akoby im za päťami horelo...

Až pri lanovke krtkovi svitlo, kam vlastne idú,
a zaradoval sa: „Hurá, vyhrali sme, kamarát!“

„To nič,“ tešil ho krtko. „Máš hlavu a to stačí, zvyšok hore zreparujeme!“

„Vyhrali, vyhrali, veď zo mňa skoro nič neostalo,“ šepol snehuliak.

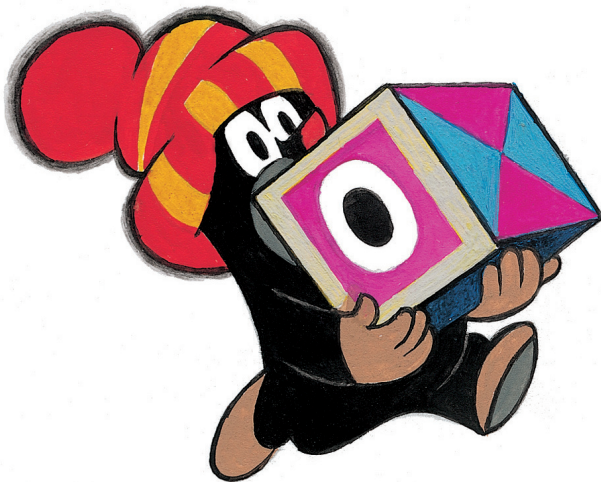
Aby ste vedeli, vtedy ešte krtko sánky nemal
a nemal ani kamaráta snehuliaka.
A ten, cez ktorého prešiel ako cez tunel, bol obrovský
a podobal sa skôr na nazlostenú domovníčku s metlou.
S ním by sa krtko nechcel kamarátiť...

V mestečku mal v hračkárstve dobrých známych. Pani predavačke nosil lieskové oriešky na vianočné koláčiky, a tak si mohol v obchode vybrať, čo chcel.

„Máte, prosím, nejaký vianočný stromček, čo sa nedá zjesť?“
„Ale áno, to vieš, krtko, my máme všetko!“ zasmiala sa pani
predavačka. A hneď ponúkla krtkovi ten najlepšie.

„Väčší stromček nemáte?
Tento je veľmi malý,
keď sa zmestí do škatule,
namietal krtko.
„Nie je malý, ale skladací!
Stačí stisnúť gombík
a stromček vyskočí,“ povedala
pani predavačka.